

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötásztos petitsorát 6 kr. Nagyból terjedelmű, mint a fentebb...

Előfizetési árak: Helyben és postán külföld. Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.

Szegény Tisza.

Maholnap a hatalmas urnak, a ki csomaggal szorítja az ország torkát...

Mert ha mindent kitudott is számitani a hatalom polczán, ha oly huzások tudott is tenni, melyek páratlan hamisságnak miatt keltek föl bálmulatunkat...

Várady Gábor a magyar képviselőház alelnöke, a miniszterelnök kebelbarátja. Ez a tisztelt ur már évek óta csimán a váltóvargalást. Jelenleg csak egy potom 260,000 forint az, melyet jónálall fognak helyette kiifizetni.

Pedig a fusió mámorában ez az ur majdnem igazságügyminiszter lett. Kicsiben múlt: abban, hogy már akkor is szottogtak a bekövetkező pénzügyi katasztrófáról.

Most a katasztrófa küszöbön áll, sokan fognak fizetni a becsületes emberek parjának ezen egyik legkiválóbb személyiségéért, s a tisztkező kormány vakarhatja fejét, hogyan szabadul meg Várady ur kebelbarátságának drága tánczától.

Hát ezt érdemeltetted Váradytól, hogy mint a magyar képviselőház alelnök kompromittálja kormányzatod verőfűny napját? Hogy országos megmosdatás után vakarozni legyen kénytelen minden potentát, a ki Várady urral kezert szorított, vagy bármiképben érintkezett?

No de ez csak kis Miska. Ott van a kebelbarát mellett a kegyencz: gr. Zichy Ferraris Viktor, magyar főr, belügyi államtitkár, a kit egy ügyetlen utasjáró Asbóth János ugyveit a pennájára, hogyha bármely egyszerű emberről így mert volna beszélni ország világ előtt, azt hiszem mindenkit a ki becsületére féltékeny, rég elégtételt vett volna azon az újságírórn.

Asbóth pedig a „Magyarország” hasábjain elnevezi őt mindennek, hetek óta, csak olyannak nem, a mi a tisztesség fogalmával oki összefüggésbe hozható.

Gyanus üzletek, illetéktelen borralvók, az államérdekének rozshizemű megkárosítása, csak ugy ömlenek az államtitkár ur fejére a „Magyarország” kegyelmei nem ismerő tárczájából.

Hát miért nem torolja meg e vádakat, vagy rágalmatokat a gróf ur? Hogy engedheti magát így meghurcoltatni az államtitkár, a kinek becsülete össze van forrva az állam becsületével: a kinek gyalázata Magyarország népének gyalázata?

Mikép lehet az, hogy a becsületes emberek parjának ily kiváló tagja a tisztkező kormány államtitkára noátá-kozhat vir arra, hogy tisztazza magát, s hátsón kereset Asbóth János ellen?

Váradyt a minap állítólag kormánybírári körökben hidegen fogadták: de Zichy az államtitkár melegen ül helyén is.

Ime a kegyencz még jobban kompromittálta urát, mint a kebelbarát.

Szegény Tisza!

Az urak százezeret fecsérelnek el, a nép fátörök, izzad nehány nyomorult krajczárért, hogy vigasztalva életét napról-napra eltengethesse.

Nem jól van ez így, meg fogja ez magát boszulni.

Melyik debreczeni polgár aknázhajta ki a személyes hitelt 260,000 forintig? Melyik debreczeni polgár kap százezer ft borralvót?

Ha mindazon vadak igazak, a mitket Váradyról és különösen gr. Zichy államtitkáról olvastunk: akkor a becsületes emberek pártja ki fogja őket zární kebelükből, s a tisztkező kormány elrendeli a vizsgálatot ellenük. Ha igaz. Majd meglátjuk hány zsákkal telik.

Kun Pál.

Politikai hírek.

Minisztertanács volt tegnapielőtti Tisza Kálmán előnöke alatt. A minisztertanács több óráig tartott s némely folyó ügyek elintézésé kívül a Zichy-Asbóth ügygel is foglalkozott.

Egy új adómneg kidolgozása török a fejéket a pénzügyminiszterium bölesei. Mint egy tudósító ugyanis jelenti, „sziradót” szándékozik a pénzügyminiszter új állami adókat behozni. Positiv javaslatát az eszme ugyan még nem ért meg, de tanulmányozás tárgyát képezi jelenleg a miniszteriumban. Terveben van a fogyasztásra szánt és alkalmas összes sziradéktéket arányos adóval terhelni meg.

A Debreczen-nagyváradú szinész egyesület ügye.

III.

Láttuk ugyanis Temesvárnak 3 telen át küzdelmet. Közönségünk egy része antipathialit fogadta mindent tetteit, még oly esetben is, midőn azt valóban nem érdemelte, és soha még nem tudott barátkozni a direktori állappal, idegen szokatlan arcokat látott társulatában, önkénytelen észbe jutott: „Örökösbe uram idegenek jöttek”, sajnáltá volt társulatát, mely már egészen beleté magát a debreczeni viszonyok közé.

Temesváry uralmát kiálták, aután kezdett az ég derülni kissé. Minden ajkon az az örendetes hír keringett, vissza jönnek a mieink. Természetesen a „mieink” alatt mindenki csakugyan volt a mieinket értette. A jó közönség mit sem gondolt a formálval valjón a maguk szárnyán, vagy a városnak atyjai szárnya alá jönek a kedves mieink; elég az hozzá, hogy jönek, és itt lesznek.

Ezen hangulaton tudta igen jól a városi tanács, s a körülményekhez képest, mivel az idő nem látta még jónak arra nézve, hogy szinészette házilag kezdje vegye, elég atyailag gondoskodott már a pályázat kihirdetéséről, az ugy nevezett mieinkről, előnyt és tért nyujtván egy szinészulati konsortiumnak, reményre, hogy e csoportba a régi „mieink” jobbjai, mint híre volt, összpontosulnak.

A pályázók között az ugy nevezett mieinknek volt egy érdemleges vetélytársa — Lászy — a kassai szinészgató személyében. Ki értelmisége, és igazgatói reputációjával nagy pártolással örvendett.

De uram Isten! ez a jó Debreczen, mit mindent nem tesz, a mi állítólagos „mieinkért”! Atyafiságra hozatta Lászyval a konsortiumot, hogy így legyen dinasztia egy érdemteljes igazgató személyében, és a „mieink” is itt legyenek.

A mi alidőt jó közönségünk, alig várta a szinészület kezdését. Végre eljött az idő. A vonat megállt. Közönségünk nagy része a vasutosház tölde a régi ismerősök üdvözlésére. Az erős képzőlédek, parányi hasonlatban is ismerős alakokat látott. Nézd ott van Együd és Vizvári!! „hord el, rosszul lász” igazítja

helyre szomszédja, „ahol van meg Bogó és Horváth most szálltak ki” szól egy másik „bizonny” erősíti a szomszéd, kiben a patriarhális szeretet, szinte felhevít a képzőlédek, „az ám! mind! mind! mind! a mi régi jó ismerősök”... nézd! hogy osztogatta a parancsokat Mándoky! diadalérzettel, míg-asan! hitvátszerien(?)... ejnye! Lászy meg hallgatja leüdtöt fölrel, bajsa alatt molyogra (ha volna bajsa)... és az a másik két direktor társ!... talán csak... nem napsz káplárok az obester előtt? fülábra álltak szegények jeldőtköben... elég az hozzá, Bosznia occupációjá után, a molnári bakák obesterje sem ronalt be nagyobb diadal értelet, mint Mándoky — a vasutól — Debreczen városába.

Minden readbe lett hozva.

A képzelt összes mieinkből, csak Mándoky maga van, Török és Foltényi! azok az idegenek közt is itt voltak; hol hát a többi? képzőlédek volt az csakugyan az indóháznál, vagy valóság? — valóság biz az — volt a válság jobbról balról, azok nem jöhettek, mert ki itt, ki ott szerződteve van, ez! vagy auaz! meg már nem ide való, mert már elmaradt a kor szinonáról, nem ér odáig, hová! Mándoky, Török vagy Foltényi! vagy pedig hangyvesztett porrohós lett belőle!!!

Es csakugyan igazságuk volt, mert a java, ki itt, ki ott drága pénzen van szerződve, sőt amint olvastuk Mándokynak egykori aradi direktortársát is Bogóty, az aradi szinügyi bizottság 300 ft havi díjjal szerződött, mintegy bizonyságul annak, hogy Aradon sem Bogóty volt a baj okozója, különben nem lenne szívesen látott, és tisztességesen díjazott, szándékozott tag, ily körülmények után csakugyan ninesenek itt a képzelt régiek, minek fizetnénk az értékek ezek havi díjat másnak, ha az ő értékeiket mindenhol megfizetik jól.

Megkaptuk tehát Mándokyt és társait — — —!!!!

Azt hisszük, nem lehet panaszuk, sőt Mándokynak gratulálunk, hogy az aradi vesztéseit, kétszeres n visszapótolni sikerült. Ebben van ám a debreczeni közönségnek is egy kis érdeme.

Feltele sajjáljuk, hogy mind az beteljesedett, mit Mándoky ur — a történet dolgok folytán — maga-magáról 1878-ik ér, ha jól emlékezünk január havában „Bogóty és Mándoky” alálással, a debreczeni szinház állandósítását tárgyalva dolgoztakban állított. Közönségben volt a dolgozat, megrallit ügyünk miska, a melyben Bogóty és Mándoky urak ugyancsak keményen elítéltek minden szinészgatót. Mint ridg üzött, jobban mondva emberkapucezt mutatják be, ki csoportban a saját zsebébe és a közönségé kizsákmányolására a törökszik, a közönség és a műlegyek, vagy a tagok állapotának oda sem szokott hederíteni. A zenészekből álló konsortiumot meg pláne agyonütö, a nevezett, igazán figyelemre érdemes dolgozat, egy illyféle konsortiumot, olyan könnyűvértie elemekből összeállított semmitféltékeny mondja, kiknek észére és kezére egy debreczeni szinházat bieni, vétek lenne, mert jóvedelmesség esetében biztosított nélkülí fejvesztet elemek, jóvedelem esetében pedig elbizakodott fejtöküli és még békéletlenebb fejleszkedékké lesznek.

Ily tartalma dolgozatot ketten nyujtottak be Debreczen sz. k. város tanácsához: Bogóty és Mándoky; mindenesetre lelkesülők azon hevésben, midőn munkalátal, a városi atyják lelkeire hatni akartak, hogy a szinház pályázatra ne bocsájtassék, hanem házilag kezeltessék.

E, lám a két ur közül egyik sem tagadta meg magát.

Bogóty nem tagadta meg „a mit irtam megirtam”, és várja nyugodtan a jobb időt, mikor fog virádni Debreczenben? Mán a d o k y sem tagadta meg magát, mert „a mit irtam b e t e l j e s e d e t t .”

Hogy pedig nem beszélünk levegőben, íme a „Bihar” eme passzusa: „A bírlét várokozón felül sikerült, a közönség legtöbbszor megtölté a szinházat.” Ez szülte meg a visszahatást, a siker elbizottá tette, így volt ez a szinárslatnál is; a váradi kedvező nyár, a debreczeniek pártfogása, önbizalommal vagy jobban mondva elbizakodással tölté el az igazga-

tóságot, vagy inkább annak egyes tagjait. Erés közben jön meg az étvágy, mondja a példaszó, s ennek igazsága soha jobban be nem bizonyult mint e szinárslatnál. A pénz elbizottá tette őket, azt akarták, hogy a művészet tőkeje usorás kamtokat hajtsjon. A művészetet alárendelék az üzletnek, egyedül csak arra voltak tekintettel. A debreczeni sajtó, utóbb a közönség is észreverte a manővert, melylyel szébet megkérülni akarják, — — — borzasztó olvasni is.

Hogy Lászyékkel mi fog történni? arra akár mérget vett volna, akár ki is. Es ezen természetes. A rendszerető igazságos embernek egyideig a roham elől ki kell térni, azért mitem esodálkozunk a „Bihar” tudomás vétele: hogy „Lászyék eltávolításával a közönség Lászyékkel demonstrált az igazgatószág ellen” — mert a közönség csak az igazgató pártolja.

Egyébként Mándoky, ez mind nem bánt-hatja, mert ő irásban adta be mind ezt magáról, a t városi tanácsnak, természetesen meg akor, midőn eszegeában sem volt a direktori fényes állás, mely állással még fényesebben bizonyonythatta: „z a v a n k e l l m e g i t é n i a z e m b e r t .”

BUDAPESTI HIREK. — Vörösmarty leánya, Vörösmarty Erzsébet e hó 21-én elhunyt. Béke poraira! — Radvánszky Antal báró, a protestáns tanács főfelfelügyelője a királytól belső titkos tanácsosi címet nyert. — Egy teher kocsi elgázolt egy hat éves gyermeket, ki azonban szörnyen halt. — A kerepesi-uti „Fehér lóhoz” emizett vendégül egy Fűrési János nevű egyen piztoly lövéssel véget vetett életének. Az asztalon visszamaradt kis szedőulábát csak annyit lehetett megújdítani, hogy Fűrési a lottóigazgatósnál volt hivatalnok. Az öngyilkosság oka eddigéig ismeretlen.

Novi-Bazár.

A Szerajeréből érkező hírek szerint ott és déli Boszniában komoly készülődések történnek a novi-bazári expedícióra.

A N. F. Presse-nek jelentik, hogy Szerajeréből nagy élrelle szállítványok indultak annak Bosznia déli részei felé és az előfő szolgálat a határon, — bizonyára azért, hogy a Drina mentén berendezendő hadműködések alap biztosításak — ugy alakítottat át, mint az háboru esetére szabályozva van.

A berenülés azonban csak akkor fog megtörténni, ha Huszni pasa a török bizottság-eggyütt Szerajeróba megérkezik.

Az okkupációra kirendelt csapatok, 4—5000 ember, az osztrák-magyar-török bizottság mint fedezet fogják kísérni, s a bizottság a helyszínén a maguk működését megkezdeni. — Mint hogy Huszni pasa néhány nap múlva megérkezik Szerajerába, a Lim-ronal okkupációja valószínűleg augusztus első napjaiban fog megtörténni.

Fájdalom, az okkupáció valószínűleg ismét előrelétek tekintetű azon hir, hogy Kanizsánál utépítéssel foglalkozó mészaki csapatainkat és a munkásokat „felkelők” meg támadták, kik állítólag Novi-Bazárból jöttek. T o b b k a t o n a m e g e s b e t e t t e t t , s n e h á n y felkelő elfogottat.

Külföldi dolgok.

Rabszolgakereskedés Afrikában. Gessi pasa expedícióját, a ki tudvaleg az afrikai rabszolgakereskedők megsemmisítésére indult ki, — a mint Hansal urhoz, a chartumi osztrák-magyar konszulozh intézett levelében írja, — teljes siker koronázta. A Bahir-Gazal melletti falukban és más az expedíció által fölkeresett vidékeken, a melyek kizárólag rabszolgakereskedésből éltek, ezen embertelen üzlet, hála Gessi pasa erélyes föllépésének, a ki több mint 1000 arabot kivégeztetett, teljesen megszünt. Gessi e borzasztó szigort, a melyért, a mit megjegyzi, Európában bizonyosan meg fogják itelni, az egyetlen eszköznek tartja, a mely uti cözölh vezet. A legújabb hírek szerint Hordon pasa, ki hasonló ezélt tűzött ki

bubánát, beteg ágyba veték. — Isten őrizze meg őt!

Mint a veszedelmes rákdaganat, mely mindig tovább terjed, és mind az egészséges, mind a romlott részeket felemészti; épen olyan a szerencsétlenség; mérgeleg ragályoz meg halálhozogal mindent, mi az üldözöttl összekötésben áll.

Este Valentin ural beszélgette ut-tem ágyamon. Beszédkünk, perem kimeneteléről folyt. En kijelentem, hogy az ügy végéről, elítéléséről oly szilárdul meg vagyok győződve, hogy minden gondolat a dolgok másra fordulásának lehetőségére, előttem csak oly csodának látszik, mi az ép észszel össze nem férhet, s össze nem egyezhető.

„Valóban — mondá ő — gondolóra véve az időt, mely az időt hozzászám meg hátra van; s a lehetőségét is, hogy az általam, az ön családja segítségével tett intézkedések szerencsés sikerre vezetnek; csak esodának tekinthetik. Oly elszántan tartom ön, hogy nem szükséges azt eltitkolnom ön előtt s nem is titkolom el; bár a felett nem oszthatom az ön véleményét. A csodák ideje lejárt ugyan, de nem ugy a remény ideje, barátom; azért,

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Egy halálra ítélt naplója.

Lajos Napoleon titkos emlékirataiból. (Folytatás.)

Mielőtt a kocsiba ültem, véletlenül végig néztem az ablakok hosszu során, melyek az út mentén körülvették. Beteg, beteg mellett állott, e csodálkozással, hol remé néztek, mint cimzörökjára; hol a kocsi csinosaságát vizsgálták. Talán ígértek voltak ellenem!

Két karabélyos benn ül a kocsiiban. Hallgagyon fogadtak, de udvariasan. A kocsi ajtó kinyitott kivárlól; a fekete, nagy rácos kapu kinyitott sarkában, s úgretve roborogott odább a kocsi az utca közepébe.

Körülbéli busz vezet mulra, mely időnként közem és kísérőim között egy szótogat nem lehetett hallani. — „fegyverbe” kiáltott egy ór.

Augusztus 25-én.

Ismét börtönben. — Ismét a nyirkos

Tiszai Dániel örökös könyvgyomdájában.

Vertical text on the left edge of the page, including page numbers and other markings.

ság borzástó képeit, ott az albaráság, pénzszomj és hivatalviség, megvárásról öntudat, szemtelenség, árulás torzított vonásait...

Alcsuth vidékéről. - Saját levelezésünktől. - II.

A fáradt utazó ha gyönyörködni akar a fülemülé örökös danájában s piheve élvezni a megragadó szép tájakot, elfoglalja a boldogult nádor számára faragott szikla ülőhelyeket...

A Zichy Asbóth ügy.

A Zichy Ferraris botrány alkalmából a "Neues Wiener Tagblatt" a következő gúnyos sorokat írja: Szerencsés Magyarország, mely oly ritka tehetségeket rejt magában!

Szobonya Bertalan. főbírói gond. s t.

bedől bányát vállalt magára, melyet munkája által igen jó karba helyezett. Tősgyökeres magyar ember, de azért nem kevésbé "rough business man" (derék kereskedő).

Ez színész nép? - ezek a rozg gyermekek - ez volna nemzet? Talán mert mindenütt jelen van, mert magát adja el, mert folytonosan vezényel...

E farsangi színház mindig nyitva áll, egyik játszó a másik után bukik vagy emelkedik a színpadon, mint a közönség tetszése számolyára emeli a fölkentet, vagy pokorra sújta.

Soha sem tudám költőink példáját követni; s mint Berzsenyi, Kölcsey stb. a magyar nemzetet gyávanak, nyomorultnak mondanak; átkozódnak hazám ellen, s egy két hitvány fráter hazafiányságát az egész nemzetre kénni.

S vannak emberek, kik az ily szentségtörő átkot szepnek, férfiasnak, nagyszerűnek tartják, idézik, ismétlik, bizonyos kéjszándékkal, mondván, hogy ez vagy ama költőnk a közeli s régibb múltból, hogy korholta, átkozta a nemzetet.

Van nálunk elég gáncsolni való, de nem a nemzet! - H-nem egy más, szomorú, rothasztó jelenség mutatkozik korunkban, ennek kisérséget képez a közönség világtánc. Régen ily az életlen kívül magasan és magasztosan egy megvesztegethetetlen bírót: történelmi elemek nevezik.

Öröm s megfoghatatlan érzés tölti el a szemlélő keblét s mintegy elandolva halad a patak partján, míg nem a malomhoz érve, az örökös munkás zaj, a malomzuga, emberek sürgése, forgása s a különféle juh csoportok változatos keveréke, mintegy megleszlepve felbeszeli s körültekintve álmétkodik az ismét egy nagyzerű vidék szépsége felett.

Rége és völgy is rengeteg erőt képezett s a nép monda szerint valóságos félelme volt a vidék lakosságának az akkor itt élő vörös barátok klástruma, melynek romjai most is állanak, s a monda mely hagyomány szerint fiúról fiúra szállt retentő szinben tünteti fel a barátokat, kiknek már csak azért is borzasztóbb színt igyekeznek kölcsönözni a néprege, mert itt egyrészt az akkor még feunálló féldörök közepette, másrészt a jelenben kiszáradt mocsár és folyó mellett - ha isteni félelem s buzgókodás vezérelte volna őket nem pedig a kincs szomj s gazdagág vágy: ily ridék s akkor oly vad, félelmes helyre nem települtek volna le.

De ezeknek nem a szent dolgok gyakorlása s áhítatos buzgókodás volt czéljuk, hanem az, hogy a védtelen s elvárás utasokat kifosztásuk s a más világra küldjék; továbbá, hogy áruházban a barátai csuklya segítségével, a jöhszivű lakosság közé fucakodva - rablásukat annál biztosabban s nagyobb eredményvel hajthassák végre. Uzméletük szép eredmény is koszorúta, mert mint a rege beszél rendkívüli mennyiségű kincset hatalmazztak össze - csak annyuk volt 3. nagy kaddal, hát még a többi drágaság?! - Azonban az isteni gondviselés nem engedte hogy az ő verének ily csufos felhasználásával a legrosszabb üzemek színlhelye legyen a kolostor: egy "alomban" figyelmeztetve lén József császár arra, hogy az itt elrejtve élő vörös barátok, mily iszonyú módon teljesítik szent hivatásukat, - azért is egy sötét éjszakán katonák fogták körül a kolostort bebozátatták kérvé; midőn az tőlök megtárgadtatott volna - dacára a hosszas alkunak, mely alatt a barátok a 3. kád aranyat s mindenféle drágaságot egy titkos mély éregbe elrejtették volt - valóságos ostrommal elfoglaltak s minden élőlynt kardra hánvya, a földszinég lerombolták a falakat.

Az egész kolostori személyzetből, egyedül egy tabajdi szolgáló leány menekült meg, ki e vidékre való levén, állítása szerint egyedül ő neki volt tudomása a kincsek hollétéiről, melyet ő jó pázért el is árult volna; - azonban a tudomását nem értékesítette, mert rövid idő alatt meghalt. Egy öreg anyja maradván életben, ennek felfedezte a kincs hollétét, a kibez azután egy Tabajdól, mint Doboz és Bicske községekből sergesen vándoroltak azok, kik a kincs keresés kedvéért eredményel akartak bajjaink segíteni, mi a vérszomj természetesen igyekezett is saját énjé javára a lehető legjobb sikerrel kiskáknyalni. Ennek tanácsa s utasítása nyomán meg is jelentek a kincs keresők tömegesen - éjjelenként ásvál, csákányval kapa és mindennemű fessző-zerszámmal a romok között, de dacára az óriási munkáink, mely most is látszik, hogy

A grófkai püsztyi tehetségeit elismerjük, de kétségbe vonjuk, hogy mint belügyi államtitkár helyül lenne. - A hivatalnokai teszteltnek minden gyantól mentnek kell lenni. E kérdésnél nem szabad senmi tekintetnek sem ami kedvezésnek érvényesülni. A Zichy és Várady affairek tanácsossá teszik Magyarországra nézve, hogy szigorú vizsgálat indíttassék. Ez azért megfoghatatlan előtér, hogy Zichy gróf még mindig hivatalában van...

Egy porosz katonai a Miri képviselő aranyláncot lopott el. A vizsgálatnál a deliquens azt állította, hogy a szent szék álmában megjelent előtte s neki ajándékozta az aranyláncot. A királyt értesíték ez esetről s ez kérdést intéz a jezsuitákhoz. - A jezsuita rendnek tudós atyái azt felelték, hogy az egyház tradíció szerint oly esoda, minőt a katonai elbeszél, bár lehetséges, de a jelenleg adott viszonyokat s idő körülményeket tekintve vére nem valószínű. E véleményre támaszkodva a király következőleg ítélt: Megkegyelmez a katonának, mivel a esoda lehetése nem feltétlenül tagadtatik, de halálos büntetés terhe alatt megszüntet az illető katonának, a szék Miriától ajándékot elfogadni.

ÜJ DONSÁGOK.

* Halálozás. Következő gyászjelentés küldetett be hozzánk: Milyen elkeseredett szívvel jelenjük felejthetlen emlékü jó férjemenek, illetve testvéremnek Teley Lászlónak Hajdu-Szoboszló város volt főhadnagyja s a szoboszlói választókerület volt országgyűlési képviselőjének, folyó hó 23-kán délelőtti 11 órakor, élete 74 dik, boldog házassága 19-dik évében, széhhidás folytán történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi részét a folyó hó 25-kén délelőtti 10 órakor a házánál tartandó egyházi gyászszertartás után fognak örök nyugalomra tételni. Mely végzésességétetle a megboldogultnak rokonait, barátait és ismerőseit bánatossal szívvel meghívjuk. H.-Szoboszló, 1869. július 23-kán. A megboldogult vizsgálatlan özvegye: Tóth Karolina, és testvére: Teley Juliánna.

* Hajdu-Böszörményből értesítik lapunkat, hogy kir. ügyész Tóth Mór a napokban látogatta meg Lengyel Imre kíséretében az ottani börtönöket, hol minden kellő renben találta. * Kossuth Ferenczről egy párisi kereskedő a P. Lloyd egyik munkatársához intézett levelében így nyilatkozik: meg, ki házuknak Olaszországban levő egyik aknáját vezető. Igen kitűnő modoru és kiválóan derék ember. Egy

* A váci-úti rablógilykosság. Ez ügyben a legújabb jelentés így hangzik: A váci feyház igazgatójának távirati válasza megérkezett következő tartalommal: "Brna János, betörtéses tolvajlásért elítélve az itteni fogházban ül é 1880 febr. 10-én szabadul ki. A Julienne vallomásaiban megnevezett bűntársakra vonatkozólag levelében, "Tegnapelőtt megérkezett a jelzett levél is, ebben a feyház igazgatóság közli, hogy Brna János körülményesen kihallgatván, azt vallotta, hogy rajta kívül még egy Brna János létezik a ki szintén líptomgyel születésű, csak hogy nála mintegy 8 évvel idősebb, kiszolgált katonai, kiről igenis fellelhető, hogy a gilykosságot elkövette. Az általa Tardoskedden megnevezett bűntársakra vonatkozólag a váci Brna azt vallja, hogy azokat is mind ismeri, s különösen Nagy Mihályról tudja, hogy rendszeren Budapesten tartózkodott, valamint azt is, hogy a budapesti törvényszék már egyszer tolvajlásért elítélte s akkor vele együtt volt fogva a kerépesi úti feyházban. A nevezettek mind Líptomgyeliek, Herczeg Imre kivételével, kire vonatkozólag azt vallja, hogy Nagy Mihálylyal jó barátságban állott. * Egy vizsgázott jegyzőségű ajánlkozók rídkre segédjegyzőül, vagy esetleg nevelőül. Értekezhetni az iránt szerkesztőségünkben.

* Kivándorlás Boszniába. A közös kormány kérdést intézett a serajevói katonai parancsnoksághoz, hogy a jelen időpont alkalmával kivándorlása s a monarchia többi részéből Boszniába kirándorlást a kormánynak elősegíthetné-e? A parancsnokság válasza oda terjed, hogy igenis, némely iparágakra nézve igen előnyös lenne a Boszniában meghonodítás. Nevezetesen malomból jó jövedelmét hajtának, kávéosok látogatnak örvenednének, kőművesek, asztalosok, ácsok jól keresnének. Azonban a többi iparágok nem kerülhetnének fogasztók, minthogy a benszülőttek ipari szükséglete igen csekély s azt is házi iparral fedezik. A katonai felszerelések árui szintén sikerrel jöhetnek Szerajevóba. A belügyminiszter ezen tudósításról minden törvényhatóságot értesítette.

* Szolnokról egy Kukla nevű katonai megzőkötő, s csavargásban több rablást és gilykosságot követett el. Kuklát még azóta nem sikerült elfogni, s most újabb a következők írják róla: Gróf Almásy Kálmánnak pusztatényei birtokán folyó hó 10-dikén egy bakpaktárt találtak az acutók. Az uradalmi számtartó beaköltötte azt a szolnokai ezredparancsnoksághoz, hol abban az elűtt Kukla fegyverőre ismertek. Valószínű tehát, hogy a szökevény vagy kivégezte magát, vagy más vidékre távozott, mely utjára alkalmatlannak, vagy jobban mondva rossz ajánló levélinek találta a hosszú baka-puskát, azért hagyta a tenei buzában.

* Tüzevész. Berettyó-Ujfaluban pir nap előtt ismét tűz volt. A Diósy Bernát farakárában elhelyezett fakészlet egyrészt valaki békéban petroleummal és meggyújtotta. A tűzoltók megjelentek csakhamar a véz helyén, de azért 12 ól tűzfia elégett.

* Szerencsés véletlen. Folyó hó 17-én Szabadka mellett egy szegény ember magánosan dolgozott szőlőjében; kimelegedván a munkában, felső ruháit egy fára akasztotta s to-

vább dolgozgatott. Hirtelen bebortul a lánctalár, sűrű villám és menydörgés közepette, a ház eső eszepek kezdtek hullani; emberünk az eső elől kunyhóba menekült, el is feledkezett az imént levetett s fára akasztott ruháiról. Amint így, biztos menedékén az eső elől, nézte a szikázó villámokat, észreveszi a kunyhó fölött 70-80 lépésre levő fán az esőnek kitért ruháit s rögtön elindul, hogy azokat az elől bizonyos helyre ruhái voltak, hirtelen vakító villámok egy retentő csattanás majdnem kábálába ejti s az egy pár pillanattal előbb oda hagyott kunyhó lángok között állott. Szegény ember könyek között adott hátát Istennek, hogy ily csekélynek látszó véletlen által a biztos haláltól megmenekült.

* Kiadó lakás. Piacz-utczán előzől Dr. góta, most Szikszay József ház első emeletén egy négy szobából, konyha és kamrából álló igen szép lakhelyiség minden órában a legelőnyösebb feltételek mellett áll. Ezekhezmetri ezírt szerkesztőségünkben, vagy Mészáros János urral a függetlenségű körbe yiségében.

* Tragikus eset. Szegeden a Szabadka család három tagját végre meglátták a romok között. A vízvesztély előtt elhalt öreg tanító házszentelő-utczai házában középső szobájában egymásba kapaszkodva feküdtek: Szabadka Freyler Teréz, nyugalmazott római tanító és a család által örökben tartott 16 éves Brna Mari. A szerencsétlenül hullái már egészen fölösleg állapokban vannak s a rokonok a rajtuk talált arany ékszerőt, különösen a fülbevalókat ismerték föl őket.

* A kínai éhség borzástó vértékétől. Az emberek százezreik hullanak el végkimerültségben. A járó-kelők úgy esnek el az utcákon. Az éhezők a holtesteket szinte vánszkapnak. - De nem csak a holtesteket emik meg, hanem az élőket is megtámadják. Így egy koldusnak tarisznyájában embermáj, dekokat találtak; elfogása után kivárolta, hogy a holtak husát nem eheti, tehát elől berekével táplálkozott. Az apák gyermekeket, a vőlegények arkáit falják föl. Vanak éhezés fálvák és városok, hol a lakosság teljesen kihalt.

* A sárgaláz Memphisben fölépelt. A betegek és áldozatok száma egyre szaporodik. Az útletek szünetelnek. A bankokat és társaságokat bezárták és a lakosság tömegesen hagyja el a várost. A hatóság a szegényebb sorsuak átelepítését tervezti más helységekre. Több élt államban szigorú vesztézarakat állítanak föl. - A vasúti és hajózási közlekedést meg fogják szakítani.

* Egy elefánt, mint vadított. Folyó hó 19-én egy rendkívül jelenet játszottott le az "excheques court" előtt Londonban. A vádú bizonyos miss Thurman volt az Alexandria poltola tulajdonosi ellen. A vád egyébiránt egy tulajdonosok elefántja ellen irányult, mely ott volt annak, hogy misse Thurman, kinek lova megsebzajult az elefánt előtt s gazdáját kovájjal felborította, úgy hogy a kisasszony káráját törte el. - Az elefánt is megjelent a tárgyalteremben, de a helyett, hogy száma-bizán bűnét, szal mulatozott, hogy az összes bíró és ügyvédi személyzet parókáit lerette fejéről ormányával, valamint a vádló nő chipnótát is. - A tárgyalás homéri hatóttával vézódött, de az elefánt gazdája kiegyezkedett kisasszonnyal.

* Zsebében van a szobakulcsa. Egy déki városban nemrég tűz ütött ki. Az ékszkészítő jvedve szaladt fűzbe, csak Gazsi baki maradt helyén, az ablak-fülkében. - "Gazsi bácsi, az istenért, jöjjön haza, a háza mellett!" - "Nem tesz semmi; zsebében van a szobakulcsom." felelt Gazsi bácsi.

* Elaludt. Szegeden egy meg eddig ismeretlen ember tegnapelőtt éjjel, nyitván ptyókás állapotban, a hármak kölyük közelebe keresztben a vasúti sínre fektült és elaludt. Még tegnap kora reggel is ott fektült a szerenésében, csakhogy már három darabban. A Szatymás felől jött éjjeli vonat keresztül ment rajta a mindkét lábát kettémetszette. Az álmól így keltözött át a halálba. A hullát elől erőssilag megvizsgálták s a kórházba szállították.

Felelős szerkesztő: Péter Gábor. Főmunkatárs: Grünvald József. (215.)

Előfizetel. Melyben és p. Egy évre 10 frt. Negy Fél évre 5. Egy előfizetési pénz s a 10-piacz, VECSEY-konstiszebe bérz. Előfizethet TELEGGI K. LAJO KÁROLY könyvki szerkesztőségénél. Egtalok

A méltóság

Midőn az osztrák val köztudomásra jutóriani lopások és sikka megcsókéséssel, az a miniszter báró Bruck gitségül vételével igyek midőn a viszályat teljes ván, egyszer csak f

1860-tól 1867-ig, manly föléltünk amit gyobb családokat, fel megindigik a br. Bruck szingét erkölcsleg nem isstennek egy magyar e

Midőn napokunk hogy Muszkország katonái, a megvesztegeth mesterségeiben mást felülmúli, és m

ak az igazság büntető vagy a kancuoka képe méltóságos rablók kitérről kell meggyőződnie

gőkben a rothadás, az mörvben befészkelte magtál azon időben megre tünk is tudomást, de e

hogy ilyesfélektől szeg lélesen. - Honnan merítettük következtetést? mert: Volt Magyarorszá

érvben egy önálló felelő pénz és saját hadügye, képelegének, regényne s midőn 1849-ben al

elakott, s midőn jégek elől menekülni kellett éretetlen bankó, a péz

Veres László arany és ékszerész DEBRECZENBEN. A nécsi világgkiállításon, és a szegedi országos kiállításon a legmagasabb kitüntetést nyert ékszeremet becses figyelmökbe ajánlom. Van szerencsém a nagy közönséggel tudatni, hogy nálam minden névnap és menyegzői ajándékul alkalmas tárgyak a legnagyobb választékban, és a legújanyosabb árban kaphatók, és minden darab, mely nálam vásároltatik, a hivatalos próbával van ellátva, melyről jóállási vévenyt adok.

Chiococa-Liqueur (Liquor Chicocae fortificans) a legbiztoabb leghasznosabb és legjobb SZEREG AZ ÜJ DÖNEK FERFERŐ egyedül alapos és gyors erősítése és fenntartására, felülmúlja kellemes és fűszeres édes íze által a legfinomabb és legnemesebb liqueurket, nemcsak gyomor erősítőül, az emésztés előmozdítására, étvágy keltésre szolgál, hanem minden a testgyengeségben szenvedőknél kitűnő erősítő itálnak bizonyult, a lankadt izmok fenntartása és erősítése, az idegek és azok ruganyos erejére és új működési tehetőségére. Meglepo feltűzel, éltető és felvidító hatással van.

KAZÁN és GEP-MÜHELY Debreczen, péterfia-utca 888-ik sz. Aldirottak ajánljuk magunkat mindenemű új-kazán és gépmunkákra, egy-szersmind azoknak kijavítására. Szak-aratott jó munkát és jutányos árak mellett, gyors kiszolgálást kötelezvé, a t. közönség becses megrendelését kérjük. Tiszteletteljesen STERNISCHA TESTVÉREK. (195.)

Értesítés. Van szerencsém barátaim és ismerőseim tudomására juttatni, hogy Maller Jakab ur tüzletéből kiléptem s rövid idő múlva ez uton fogom önálló üzletet megnyitását tudatni. Tisztelettel STERN JÓZSEF, Maller Jakab czim és üzletvezető (215.)

Veres László, arany és ékszerész. Üzlethelyiség főpiaz Szikszai József ur háza alatt. Kiadó tulajdonos: JENEY JÓZSEF.

ÜZLETÁTHELYEZÉS. Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, miszerint czimpész üzletemet f. é. július hó 1-től kezdve czelegled-utczáról a bathyányi utczára 2560 sz. saját házamba tettem át, a hol is úgy mint eddig a legjobb minőségű férfi, női és gyermek lábbalikkal, a lehető legmérsékeltebb árak mellett a nagyérdemű közönség szolgálatára állók. Midőn ezt tudomására juttatni szerencsém van, megköszönve eddigi kegyes pártfogását, továbbra is kérem a n. é. közönség szives bizalmát, mit kideremélni ezen-tul is legfőbb törekvésem leend. Debreczen 1879. június 30. (195.)

Stiber János. Tisztelettel (195.)

Holnap tehát! - a bírák; - holnap metis napig tart; a tizen